

arbejdsplads helt eller delvis hjem i stuen, og denne udvikling på IT-området med fjernarbejdspladser kan absolut være med til at styrke bosætningen i landdistrikterne og på øerne.

Som nævnt er der flere vigtige aktører i bestræbelserne på at styrke de små lokalområder. Den absolut vigtigste er lokalbefolkningen selv, og der er masser af beviser på, at det er de steder, hvor der er græsrodde, tingsjæle og initiativtagere, det går bedst, og tingene lykkes. Den næstvigtigste aktør er de enkelte kommuner og kommunalbestyrelser. Små landsbyer kan godt overleve, selv om det er småt med arbejdspladser i selve lokalområdet, men det er naturligvis betinget af, at de er et godt sted at bo og leve, også for børnefamilier. De må ikke blive en ny slags sovebyer.

Kommuner og amter står for hovedparten af den offentlige service og planlægning af de fysiske rammer i landdistrikterne. Gennem udarbejdelse af lokalplaner for hver eneste landsby og ø kan den enkelte kommune i afgørende grad medvirke til overlevelse og udvikling i et tæt samarbejde med lokalbefolkningen. I Indenrigsministeriets rapport »Det er så dejligt« forslås det bl.a., at man bygger videre på en af landkommunernes stærke sider, nemlig evnen til at involvere de frivillige kræfter, både foreninger, netværk og enkeltpersoner.

Gennem en lokalplan kan kommunen sikre en udbygning med ældreboliger og andet boligbyggeri i øvrigt, øge mulighederne for at bevare skolen og nærbutikken og sikre gode kultur- og fritidstilbud, ikke mindst for børn og unge. Jeg er derfor meget skuffet over, at mange kommuner trods henstilling herom fra den tidligere indenrigsminister og Kommunernes Landsforening endnu ikke har udarbejdet sådanne lokalplaner. Her håber jeg, vi kan enes om at lægge et større pres på de enkelte land- og økommuner, og jeg vil også bede ministeren gøre sin indflydelse gældende. Mange kommuner er heldigvis gået i gang, og der er mange gode eksempler på, at både amter og kommuner har taget initiativer med godt resultat. Lokalbefolkningen møder op og får nyt mod på selv at gøre en indsats, fordi de føler, at de nu får støtte og opbakning.

Som nævnt er udviklingen vendt, især siden 1995, og forståeligt nok vil folk gerne bo på landet, hvis de får muligheden, og hvis betingelserne er tilløkkende. Regeringen har da også taget mange initiativer til at støtte udviklingen, og ministeren har nævnt en række af dem.

Efter en forespørgsel i 1996 om landdistrikterne blev der nedsat to udvalg, nemlig et landdistriktudvalg og et udvalg om trafik i landdistrikter og til småøer. Dette resulterede efterfølgende i to rapporter om landdistrikters udviklingsmuligheder fra marts 1997 og trafik på landet og til småøerne fra april 1997, og de rapporter har vi bygget videre på. Førstnævnte udvalg er efterfølgende erstattet af Indenrigsministerens landdistriktgruppe.

Landdistriktpuljen har fortsat støttet mange gode forsøgs- og udviklingsprojekter. Ministeren nævnte en del af dem, og langt de fleste af dem har vist sig levedygtige efter støttens ophør. Som nævnt har den tidligere minister henstillet til kommunerne om at udfærdige en landdistriktspolitik, og vi har nu den årlige redegørelse for området. Dertil kommer, at ministeren har afsat 40 mio. kr. ekstra til særlig vanskeligt stillede kommuner samt 15 mio. kr. til EU-støttede projekter.

Trafikministeriet har i 1999 udarbejdet en ny rapport: »Den kollektive trafikbetjening i tyndt befolkede områder«. Den indeholder en række initiativer, bl.a. etablering af et videnscenter under Færdselsstyrelsen om den regionale og lokale kollektive trafik. Der er også nedsat en følgegruppe, og efter finanslovforliget med SF og Enhedslisten er der afsat 90 mio. kr. over 5 år til omstilling og udvikling af den kollektive trafik i landområderne. For 1992-93 havde Trafikministeriet i øvrigt en trafikpulje, som gav støtte til lokale projekter.

Jeg kan som noget meget vigtigt nævne miljøministerens landsplanredegørelse og især ministerens vigtige indgreb i planloven for butiksområdet, som er til stor fordel for de små butikker. Siden har vi fået en ændring af lukkeloven, som har været til stor gavn for de små nærbutikker på landet, og jeg skal også nævne, at der under Boligministeriet er afsat en bypulje med i alt 200 mio. kr., som også landdistrikterne kan nyde gavn af.

For nylig vedtog vi fødevarerministerens landdistriktstøttelever med omstillings- og udviklingsinitiativer, som er støttet af EU. Yderligere kan nævnes kulturministerens lokal- og anlægsfond, der støtter spændende byggeri og anlægsarbejder, og senest arbejder indenrigsministeren med oprettelsen af et videnscenter vedrørende landdistrikter.

Som afslutning vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse, som alle partier undtagen